

PAÑÑĀGIRI

2025

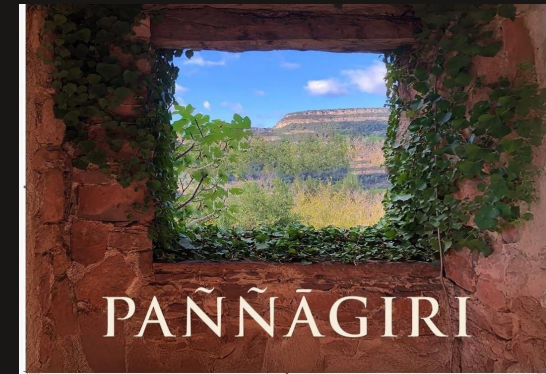

L'ARAGALL

Primer any de Paññāgiri

This book celebrates one year of Paññāgiri's life. We invite you to share with us the evolution of this monastic project in Spain.

AMO TASSA BHAGAVATO ARAHATO SAMMA SAMBUDDHASSA

L'Aragall

Història de la masia
History of the farmhouse

Historia

L'Aracall és una masia medieval construïda entre els segles XVII i XVIII sobre l'estructura d'una masia medieval. Vabastir-se aprofitant el desnivell natural del terreny, pel que la part primitiva es troba semisoterrada. També podria formar part d'aquesta construcció la torre semicircular de la part de mestral del conjunt. El mas modern va consolidar-se aprofitant aquests vestigis, així com per noves construccions, com són la capella i els annexes agrícoles, formant un pati frontal i posterior. Durant la segona meitat del segle XX es va fer una important reforma a la casa, ampliant el volum en alçada i vers a garbí, on s'han incorporat diversos elements que imiten la tipologia tradicional.

El volum principal consta de semisoterrani, planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. S'hi accedeix per un portal d'arc de mig punt adovellat amb un escut a la clau amb l'anagrama "IHS" l'any "1604" i "ARA...". Seguint el mateix eix hi ha un finestral d'arc pla de pedra carejada amb la llinda inscrita: "ISIDRO ARAGALL" amb l'any "1686" i l'anagrama "IHS" intercalats. El cos de garbí presenta un gran pòrtic amb llinda de fusta i brancals de pedra, de factura moderna. A la part de gregal de la façana hi ha adossat en perpendicular un cobert i diversos volums superposats, des d'on comença una portalada amb brancals de pedra que tanca la part frontal de la casa.

Aquest mur segueix en una cota inferior tot contenint el pati, on hi ha unes escales que descendeixen al nivell semisoterrat. Aquest espai està sostingut amb voltes de pedra i hi ha un portal d'arc pla de pedra que permet accedir a la casa pel semisoterrani. La façana de garbí presenta un cos avançat quadrangular obert amb dos portals d'arc de mig punt de pedra, la part superior del qual s'ha reconstruït i s'ha habilitat coma terrassa. Aquesta enllaça amb un balcó corregut que es prolonga a ambdós costats i que, com la resta

l'obertures d'aquesta façana, són de factura moderna. La part de mestral acaba amb una torre semicircular construïda sobre la roca natural i que s'obre amb grans espitlleres. Al seu costat de tramuntana s'hi va adossar la

L'Aracall is a farmhouse built between the 17th and 18th centuries on the structure of a medieval farmhouse. It was built taking advantage of the natural unevenness of the land, so the primitive part is semi-underground. The semi-circular tower on the north-facing side of the complex could also be part of this construction. The modern farmhouse was consolidated by taking advantage of these remains, as well as new constructions, such as the chapel and the agricultural annexes, forming a front and rear courtyard. During the second half of the 20th century, a major renovation was carried out on the house, expanding the volume in height and towards the garbí, where several elements that imitate the traditional typology have been incorporated. The main volume consists of a semi-basement, ground floor, first floor and attic and has a two-slope roof with the ridge perpendicular to the facade. It is accessed through a semicircular arched doorway with a shield on the keystone with the anagram "IHS" in the year "1604" and "ARA...". Following the same axis there is a large flat arch window of faceted stone with the lintel inscribed: "ISIDRO ARAGALL" with the year "1686" and the anagram "IHS" interspersed. The garbí body has a large portico with a wooden lintel and stone jambs, of modern construction. On the gregal part of the facade there is a shed and several superimposed volumes attached perpendicularly, from where a portal with stone jambs begins that closes the front of the house.

This wall continues at a lower level, containing the patio, where there are stairs that descend to the semi-basement level. This space is supported by stone vaults and there is a flat arched doorway of stone that allows access to the house through the semi-basement. The garbí facade presents an open quadrangular forward body with two stone semicircular arch portals, the

La primera notícia documental del nom Aragall es remunta al segle XI, quan s'esmenta entre les afrontacions d'un alou de la Vila Pedrosa. Segons Fortià Solà, l'origen del mas Aragall el situem al voltant del segle XIII, quan ja es trobava sota el domini directe dels senyors de Cruïlles. L'any 1450 Pere Aregall i els principals caps dels masos d'Aiguafreda, van crear un censal per redimir els mals usos en favor de Pere Llobeta. En el fogatge de 1497 hi consta "en Aregual" i en el de 1553 hi consta Francesc Aragall, així com Miquel Aragall del Mas. Al segle XVII era una de les propietats més grans del terme, dins la qual s'hi contaven diversos masos que havien adquirit recentment: Lledó, Pla, Vilademunt, Bellsolà i Serres.

En aquest moment, el mas era una propietat emfitèutica dels Aimeric, pel que els Aragall només hi exercien el domini útil. Durant la Guerra de Successió el mas va ser saquejat, motiu pel qual els propietaris es van construir una casa al poble. En l'amirallament de l'any 1850 hi consta que pertanyia a Joan Aregall i Vila, àlies Caló. Durant la primera meitat del segle XX el propietari era Joan Aregall i Soler, que va exercir d'alcalde entre 1920 i 1922, així com l'any 1925. És probable que l'Aragall d'Aiguafreda tingui alguna relació amb el mas Aragall de Calldetenes, que en època medieval estava sota el domini del convent de Sant Tomàs de Riudeperes.

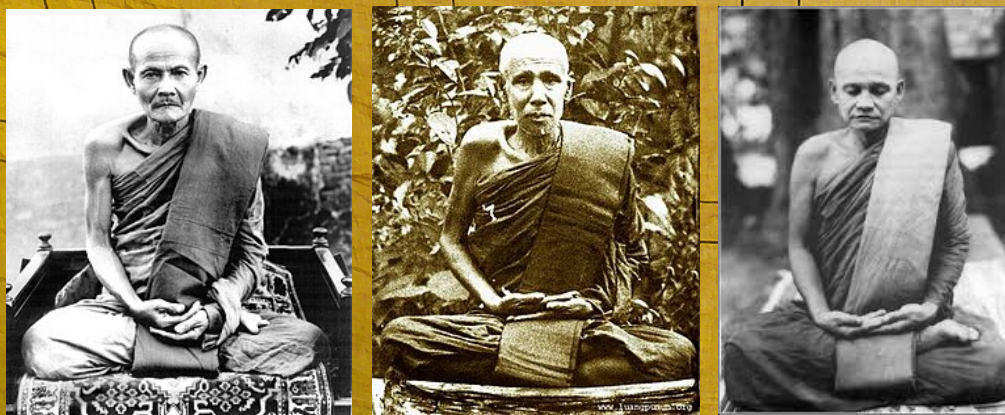
3 May. Bistritz.--Left Munich at 8:35 P.M., on 1st May, arriving at Vienna early next morning; should have arrived at 6:46, but train was an hour late. Buda-Pesth seems a wonderful place, from the glimpse which I got of it from the train and the little I could walk through the streets. I feared to go very far from the station, as we had arrived late and would start as near the correct time as possible.

I was not able to light on any map or work giving the exact locality of the Castle Dracula, as there are no maps of this country as yet to compare with our own Ordnance Survey Maps; but I found that Bistritz, the post town named by Count Dracula, is a fairly well-known place. I shall enter here some of my notes, as they may refresh my memory when I talk over my travels with Mina.

It was on the dark side of twilight when we got to Bistritz, which is a very interesting old place. Being practically on the frontier--for the Borgo Pass leads from it into Bukovina--it has had a very stormy existence, and it certainly shows marks of it. Fifty years ago a series of great fires took place, which made terrible havoc on five separate occasions. At the very beginning of the seventeenth century it underwent a siege of three weeks and lost 13,000 people, the casualties of war proper being assisted by famine and disease.

La nostra tradició, els monjos del bosc

Our tradition, the forest monks

Ajahn Chah

Ajahn Chah Subhatto (Chao Khun Bodhinyanathera) (en tailandès: ชำ สุภตฺโต; Ubon Ratchathani, 17 de juny de 1918 – 16 de gener de 1992) va ser un dels mestres Theravāda i potser el monjo més famós de la tradició tailandesa del bosc. Va néixer en un poble de la part nord-est de Tailàndia. Va arribar a ser novici a la primerenca edat i va rebre les altes ordres a l'edat de vint anys. Va seguir la tradició d'austeritat pròpia de la Tradició del Bosc per molts anys, vivint al bosc i pidolant el menjar que rebia passejant com un pelegrí mendicant. Va practicar la meditació amb nombrosos mestres inclòs Ajahn Mun Bhuridatta, que hi va exercir una inesborrable influència, ja que va saber direccionar la seva meditació cap a la claredat que li faltava anteriorment. Més tard, Ajahn Chah va arribar a ser, per si mateix, un consumat mestre de meditació i va compartir la realització del Dhamma amb tots aquells que el van buscar. L'essència del seu missatge sempre va ser molt simple: ser conscient, no aferrar-se a res, deixar-ho tot i rendir-se a la manera natural de com són les coses. L'ensenyament d'Ajahn Chah, l'estil del qual va ser simple i, alhora, profund, va atreure de manera especial molts occidentals, i així el 1975 es va fundar el Wat Pah Nanachat, un monestir especialment dedicat per a la pràctica de nombrosos occidentals els qui van voler fer-ho al seu costat. El 1979 va fundar la primera branca d'aquest monestir a Europa, més específicament, a Sussex, Anglaterra per mitjà dels seus deixebles-senyors d'origen occidental (entre ells, Ajaan Sumedho, qui actualment és l'encarregat del Monestir Budista Amaravati - Amaravati Buddhist Monastery - a Anglaterra). Avui dia, hi ha branques d'aquest monestir a altres llocs d'Europa, a Austràlia i a Nova Zelanda. Ajahn Chah va morir el gener de 1992 després d'una llarga malaltia.

Ajahn Chah Subhatto (Chao Khun Bodhinyanathera) (Thai: ชำ สุภตฺโต; Ubon Ratchathani, 17 June 1918 – 16 January 1992) was one of the Theravāda masters and perhaps the most famous monk of the Thai Forest Tradition. He was born in a village in the northeastern part of Thailand. He became a novice at an early age and received high orders at the age of twenty. He followed the tradition of austerity typical of the Forest Tradition for many years, living in the forest and begging for food that he received while walking like a mendicant pilgrim. He practiced meditation with numerous teachers including Ajahn Mun Bhuridatta, who exerted an indelible influence on him, as he knew how to direct his meditation towards the clarity that he had previously lacked. Later, Ajahn Chah became an accomplished meditation master in his own right and shared the realization of the Dhamma with all who sought him. The essence of his message was always very simple: to be aware, to cling to nothing, to let go of everything and surrender to the natural way of things. Ajahn Chah's teaching, whose style was simple and, at the same time, profound, especially attracted many Westerners, and so in 1975 he founded Wat Pah Nanachat, a monastery especially dedicated to the practice of many Westerners who wanted to do so at his side. In 1979 he founded the first branch of this monastery in Europe, more specifically, in Sussex, England through his Western-born disciple-masters (among them, Ajaan Sumedho, who is currently in charge of the Amaravati Buddhist Monastery in England). Today, there are branches of this monastery in other parts of Europe, Australia and New Zealand. Ajahn Chah died in January 1992 after a long illness.

Wat Pah Pong y Ajahn Sumedho

Ajahn Chah Subhatto (Chao Khun Bodhinyanathera) (en tailandès: ชวสัทโฑ; Ubon Ratchathani, 17 de juny de 1918 – 16 de gener de 1992) va ser un dels mestres Theravāda i potser el monjo més famós de la tradició tailandesa del bosc. Va néixer en un poble de la part nord-est de Tailàndia. Va arribar a ser novici a la primerenca edat i va rebre les altes ordres a l'edat de vint anys. Va seguir la tradició d'austeritat pròpia de la Tradició del Bosc per molts anys, vivint al bosc i pidolant el menjar que rebia passejant com un pelegrí mendicant. Va practicar la meditació amb nombrosos mestres inclòs Ajahn Mun Bhuridatta, que hi va exercir una inesborrable influència, ja que va saber direccionar la seva meditació cap a la claredat que li faltava anteriorment. Més tard, Ajahn Chah va arribar a ser, per si mateix, un consumat mestre de meditació i va compartir la realització del Dhamma amb tots aquells que el van buscar. L'essència del seu missatge sempre va ser molt simple: ser conscient, no aferrar-se a res, deixar-ho tot i rendir-se a la manera natural de com són les coses. L'ensenyament d'Ajahn Chah, l'estil del qual va ser simple i, alhora, profund, va atreure de manera especial molts occidentals, i així el 1975 es va fundar el Wat Pah Nanachat, un monestir especialment dedicat per a la pràctica de nombrosos occidentals els qui van voler fer-ho al seu costat. El 1979 va fundar la primera branca d'aquest monestir a Europa, més específicament, a Sussex, Anglaterra per mitjà dels seus deixebles-senyors d'origen occidental (entre ells, Ajaan Sumedho, qui actualment és l'encarregat del Monestir Budista Amaravati - Amaravati Buddhist Monastery - a Anglaterra). Avui dia, hi ha branques d'aquest monestir a altres llocs d'Europa, a Austràlia i a Nova Zelanda. Ajahn Chah va morir el gener de 1992 després d'una llarga malaltia.

Ajahn Chah Subhatto (Chao Khun Bodhinyanathera) (en tailandès: ชวสัทโฑ; Ubon Ratchathani, 17 de juny de 1918 – 16 de gener de 1992) va ser un dels mestres Theravāda i potser el monjo més famós de la tradició tailandesa del bosc. Va néixer en un poble de la part nord-est de Tailàndia. Va arribar a ser novici a la primerenca edat i va rebre les altes ordres a l'edat de vint anys. Va seguir la tradició d'austeritat pròpia de la Tradició del Bosc per molts anys, vivint al bosc i pidolant el menjar que rebia passejant com un pelegrí mendicant. Va practicar la meditació amb nombrosos mestres inclòs Ajahn Mun Bhuridatta, que hi va exercir una inesborrable influència, ja que va saber direccionar la seva meditació cap a la claredat que li faltava anteriorment. Més tard, Ajahn Chah va arribar a ser, per si mateix, un consumat mestre de meditació i va compartir la realització del Dhamma amb tots aquells que el van buscar. L'essència del seu missatge sempre va ser molt simple: ser conscient, no aferrar-se a res, deixar-ho tot i rendir-se a la manera natural de com són les coses. L'ensenyament d'Ajahn Chah, l'estil del qual va ser simple i, alhora, profund, va atreure de manera especial molts occidentals, i així el 1975 es va fundar el Wat Pah Nanachat, un monestir especialment dedicat per a la pràctica de nombrosos occidentals els qui van voler fer-ho al seu costat. El 1979 va fundar la primera branca d'aquest monestir a Europa, més específicament, a Sussex, Anglaterra per mitjà dels seus deixebles-senyors d'origen occidental (entre ells, Ajaan Sumedho, qui actualment és l'encarregat del Monestir Budista Amaravati - Amaravati Buddhist Monastery - a Anglaterra). Avui dia, hi ha branques d'aquest monestir a altres llocs d'Europa, a Austràlia i a Nova Zelanda. Ajahn Chah va morir el gener de 1992 després d'una llarga malaltia.

Ajahn Sumedho en europa

Ajahn Chah Subhatto (Chao Khun Bodhinyanathera) (en tailandès: ชวสัทโท; Ubon Ratchathani, 17 de juny de 1918 – 16 de gener de 1992) va ser un dels mestres Theravāda i potser el monjo més famós de la tradició tailandesa del bosc. Va néixer en un poble de la part nord-est de Tailàndia. Va arribar a ser novici a la primerenca edat i va rebre les altes ordres a l'edat de vint anys. Va seguir la tradició d'austeritat pròpia de la Tradició del Bosc per molts anys, vivint al bosc i pidolant el menjar que rebia passejant com un pelegrí mendicant. Va practicar la meditació amb nombrosos mestres inclòs Ajahn Mun Bhuridatta, que hi va exercir una inesborrable influència, ja que va saber direccionar la seva meditació cap a la claredat que li faltava anteriorment. Més tard, Ajahn Chah va arribar a ser, per si mateix, un consumat mestre de meditació i va compartir la realització del Dhamma amb tots aquells que el van buscar. L'essència del seu missatge sempre va ser molt simple: ser conscient, no aferrar-se a res, deixar-ho tot i rendir-se a la manera natural de com són les coses. L'ensenyament d'Ajahn Chah, l'estil del qual va ser simple i, alhora, profund, va atreure de manera especial molts occidentals, i així el 1975 es va fundar el Wat Pah Nanachat, un monestir especialment dedicat per a la pràctica de nombrosos occidentals els qui van voler fer-ho al seu costat. El 1979 va fundar la primera branca d'aquest monestir a Europa, més específicament, a Sussex, Anglaterra per mitjà dels seus deixebles-senyors d'origen occidental (entre ells, Ajaan Sumedho, qui actualment és l'encarregat del Monestir Budista Amaravati - Amaravati Buddhist Monastery - a Anglaterra). Avui dia, hi ha branques d'aquest monestir a altres llocs d'Europa, a Austràlia i a Nova Zelanda. Ajahn Chah va morir el gener de 1992 després d'una llarga malaltia.

Ajahn Chah Subhatto (Chao Khun Bodhinyanathera) (en tailandès: ชวสัทโท; Ubon Ratchathani, 17 de juny de 1918 – 16 de gener de 1992) va ser un dels mestres Theravāda i potser el monjo més famós de la tradició tailandesa del bosc. Va néixer en un poble de la part nord-est de Tailàndia. Va arribar a ser novici a la primerenca edat i va rebre les altes ordres a l'edat de vint anys. Va seguir la tradició d'austeritat pròpia de la Tradició del Bosc per molts anys, vivint al bosc i pidolant el menjar que rebia passejant com un pelegrí mendicant. Va practicar la meditació amb nombrosos mestres inclòs Ajahn Mun Bhuridatta, que hi va exercir una inesborrable influència, ja que va saber direccionar la seva meditació cap a la claredat que li faltava anteriorment. Més tard, Ajahn Chah va arribar a ser, per si mateix, un consumat mestre de meditació i va compartir la realització del Dhamma amb tots aquells que el van buscar. L'essència del seu missatge sempre va ser molt simple: ser conscient, no aferrar-se a res, deixar-ho tot i rendir-se a la manera natural de com són les coses. L'ensenyament d'Ajahn Chah, l'estil del qual va ser simple i, alhora, profund, va atreure de manera especial molts occidentals, i així el 1975 es va fundar el Wat Pah Nanachat, un monestir especialment dedicat per a la pràctica de nombrosos occidentals els qui van voler fer-ho al seu costat. El 1979 va fundar la primera branca d'aquest monestir a Europa, més específicament, a Sussex, Anglaterra per mitjà dels seus deixebles-senyors d'origen occidental (entre ells, Ajaan Sumedho, qui actualment és l'encarregat del Monestir Budista Amaravati - Amaravati Buddhist Monastery - a Anglaterra). Avui dia, hi ha branques d'aquest monestir a altres llocs d'Europa, a Austràlia i a Nova Zelanda. Ajahn Chah va morir el gener de 1992 després d'una llarga malaltia.

Primer any de Paññāgiri

Ajahn Amaro in Amaravati

Ajahn Sumedho es abad por 20 anhos en amaravati, se retira y viene
Ajahn Amaro de america para ser abad de Amaravati.
CBBT le propone a Ajahn Amaro el proyecto y en 2022 blablabla

3 May. Bistritz.--Left Munich at 8:35 P.M., on 1st May, arriving at Vienna early next morning; should have arrived at 6:46, but train was an hour late. Buda-Pesth seems a wonderful place, from the glimpse which I got of it from the train and the little I could walk through the streets. I feared to go very far from the station, as we had arrived late and would start as near the correct time as possible.

All day long we seemed to dawdle through a country which was full of beauty of every kind. Sometimes we saw little towns or castles on the top of steep hills such as we see in old missals; sometimes we ran by rivers and streams which seemed from the wide stony margin on each side of them to be subject to great floods. It takes a lot of water, and running strong, to sweep the outside edge of a river clear.

The women looked pretty, except when you got near them, but they were very clumsy about the waist. They had all full white sleeves of some kind or other, and most of them had big belts with a lot of strips of something fluttering from them like the dresses in a ballet, but of course there were petticoats under them.

Ajahn Jayasaro visita España

Ajahn Jayasaro

Ajahn Jayasaro viene a España a presentar el libro fluyendo

5 Junio Madrid

6 Junio Zaragoza

7 Junio Barcelona

Después de su visita, Ajahn se inclina por recomendar Barcelona como base para un posible monasterio.

CBBT, persiguiendo un sueño

History of CBBT

Todo empieza con Ricardo, que ha traducido libros de Dhamma a español durante estos últimos 10 años.

ขอให้คำขวัญแก่โยมทั้งหลาย และลูกศิษย์ใหม่ที่เดินทางจากลอนดอน มาพักอยู่ที่วัดหนองป่าพง ขอให้ทำความเข้าใจในธรรมะที่ได้ศึกษาแล้วที่วัดหนองป่าพงนี้โดยย่อก็คือ ให้ปฏิบัติให้พ้นทุกข์ในวิถีสงสาร

ขอให้โยมจำไว้ในใจว่า อารมณ์ทั้งหลายนั้น จะเป็นอารมณ์ที่พอใจก็ตาม หรืออารมณ์ที่ไม่พอใจก็ตามอารมณ์ทั้งสองอย่างนี้ มันเหมือนงูเห่า งูเห่ามันมีพิษมากถ้ามันจกคนแล้วจะทำให้ถึงแก่ความตายได้ อารมณ์นี้ก็เหมือนกับงูเห่าที่มีพิษร้ายนั้น อารมณ์ที่พอใจก็มีพิษมาก อารมณ์ที่ไม่พอใจก็มีพิษมาก มันทำให้จิตใจของเราไม่เป็นเสรี ทำให้จิตใจไขว้เขว จากหลักธรรมของพระพุทธเจ้า

ขอให้เป็นผู้มีสติอยู่ทั้งกลางวันกลางคืน จะยืน จะเดิน จะนั่ง ตี เดินด้วยสติ ยืนด้วยสติ จะพูดก็พูดด้วยสติ จะทำอะไรๆ

ตัวมันก็จะเกิดขึ้นมา สติกับสัมปชัญญะเป็นของคู่กัน เมื่อทั้ง ก็จะนำปัญญาให้เกิดตามทีนี้เมื่อมีทั้งสติ สัมปชัญญะปัญญา และกลางคืน

Feliz cumpleaños Pannagiri

Pannagiri es el resultado del sueño de un grupo de personas laicas con el deseo de establecer un monasterio en España

CBBT fis an organization of friends

Primer any de Paññāgiri

Primer any

First year

Ceremonia de Apertura

Día 9 de Npviembre de 2024.

La ceremonia de apertura del monasterio es oficiada por Tahn Ajahn Amaro, abad del monasterio Amaravati en Inglaterra y Ajahn Chandako.

Es un día muy significativo despues de blablabla

Nem bêm teve seis anos deram água num chocalho pra ele Macunaíma principiou falando como todos. E pediu pra mãe que largasse da mandioca ralando na cevadeira e levasse ele passear no mato. A mãe não quis porque não podia largar da mandioca não. Macunaíma choramingou dia inteiro. Denoite continuou chorando. No outro dia esperou com o olho esquerdo dormindo que a mãe principiasse o trabalho. Então pediu pra ela que largasse de tecer o paneiro de guarumá-membeca e levasse eleno mato pastear. A mãe não quis porque não podia largar o paneiro não. E pediu pranora, companheira de Jiguê que levasse o menino. A companheira de Jiguê era bem moça e chamava Sofará. Foi se aproximando ressabiada porém desta vez Macunaíma ficou muito quieto sem botar a mão na graça de ninguém. A moça carregou o piá nas costas e foi até o pé de aninga na beira do rio. A água parará pra inventar um ponteio de gozo nas folhas do javari. O longe estava bonito com muitos biguás e biguatingasavoandona estrada do furo. A moça botou Macunaíma na praia porém ele principiou choramingando, que tinha muita formiga!... e pediu pra Sofará que o levasse até o derrame do mato lá dentro do mato, a moça fez. Mas assim que deitou o menino nas tiriricas, tajas e trapoerabas daserrapilheira, ele botou corpo num águino e ficou um príncipe lindo. Andaram por lá muito.

ขอให้อาจารย์ทุกท่าน และลูกศิษย์ใหม่ ที่เดินทางจากลอนดอน มาพักอยู่ที่วัดหนองป่าพง ขอให้อาจารย์และลูกศิษย์ใหม่ ที่ได้ศึกษาแล้วที่วัดหนองป่าพงนี้ โดยย่อก็คือ ให้ปฏิบัติให้พ้นทุกข์ในวิสุทธิอารมณ์

พอให้โยมจำไว้ในใจว่า อารมณ์ทั้งหลายนั้น จะเป็นอารมณ์ที่พอใจก็ตาม หรืออารมณ์ที่ไม่พอใจก็ตาม อารมณ์ทั้งสองอย่างนี้ มันเหมือนงูเห่า งูเห่ามันมีพิษมากถ้ามันจกคน แล้วมันก็ให้ถึงแก่ความตายได้ อารมณ์นี้ก็เหมือนงูเห่าที่มีพิษร้ายนั้น อารมณ์ที่พอใจก็มีพิษมากอารมณ์ที่ไม่พอใจก็มีพิษมาก มันทำให้จิตใจของเราไม่เป็นเสรี ทำให้จิตใจไขว่เขวจากหลักธรรมของพระพุทธเจ้า

วันนี้จึงขอให้โอวาทอย่าแก่ใจเลย ขอให้โยมมีสติอยู่อย่างวันกลางคืน จะยืน จะเดิน จะนั่ง จะนอนก็ให้มั่นคงด้วยสติ มีจิตระมัดระวังด้วยสติ ยืนด้วยสติ จะพูดก็พูดด้วยสติ จะทำอะไรก็ให้มีสติอยู่ด้วยทั้งวัน

เมื่อมีสติแล้ว สัมปชัญญะจะเกิดขึ้นมันก็จะเกิดขึ้นมา สติกับสัมปชัญญะเป็นของคู่กัน เมื่อทั้งสองอย่างนี้เกิดขึ้นพร้อมกันแล้ว ก็จะนำปัญญาให้เกิดตามทีนี้เมื่อมีทั้งสติ สัมปชัญญะปัญญาแล้ว ก็จะเป็นผู้ที่ตื่นอยู่ ทั้งกลางวันและกลางคืน

Primer any de Paññāgiri

Ajahn Candasiri meditation retreat

Ajahn Chah Subhatto (Chao Khun Bodhinyanathera) (en tailandès: ชวสัทโท; Ubon Ratchathani, 17 de juny de 1918 – 16 de gener de 1992) va ser un dels mestres Theravāda i potser el monjo més famós de la tradició tailandesa del bosc. Va néixer en un poble de la part nord-est de Tailàndia. Va arribar a ser novici a la primerenca edat i va rebre les altes ordres a l'edat de vint anys. Va seguir la tradició d'austeritat pròpia de la Tradició del Bosc per molts anys, vivint al bosc i pidolant el menjar que rebia passejant com un pelegrí mendicant. Va practicar la meditació amb nombrosos mestres inclòs Ajahn Mun Bhuridatta, que hi va exercir una inesborrable influència, ja que va saber direccionar la seva meditació cap a la claredat que li faltava anteriorment. Més tard, Ajahn Chah va arribar a ser, per si mateix, un consumat mestre de meditació i va compartir la realització del Dhamma amb tots aquells que el van buscar. L'essència del seu missatge sempre va ser molt simple: ser conscient, no aferrar-se a res, deixar-ho tot i rendir-se a la manera natural de com són les coses. L'ensenyament d'Ajahn Chah, l'estil del qual va ser simple i, alhora, profund, va atreure de manera especial molts occidentals, i així el 1975 es va fundar el Wat Pah Nanachat, un monestir especialment dedicat per a la pràctica de nombrosos occidentals els qui van voler fer-ho al seu costat. El 1979 va fundar la primera branca d'aquest monestir a Europa, més específicament, a Sussex, Anglaterra per mitjà dels seus deixebles-senyors d'origen occidental (entre ells, Ajaan Sumedho, qui actualment és l'encarregat del Monestir Budista Amaravati - Amaravati Buddhist Monastery - a Anglaterra). Avui dia, hi ha branques d'aquest monestir a altres llocs d'Europa, a Austràlia i a Nova Zelanda. Ajahn Chah va morir el gener de 1992 després d'una llarga malaltia.

Ajahn Chah Subhatto (Chao Khun Bodhinyanathera) (Thai: ชวสัทโท; Ubon Ratchathani, 17 June 1918 – 16 January 1992) was one of the Theravāda masters and perhaps the most famous monk of the Thai Forest Tradition. He was born in a village in the northeastern part of Thailand. He became a novice at an early age and received high orders at the age of twenty. He followed the tradition of austerity typical of the Forest Tradition for many years, living in the forest and begging for food that he received while walking like a mendicant pilgrim. He practiced meditation with numerous teachers including Ajahn Mun Bhuridatta, who exerted an indelible influence on him, as he knew how to direct his meditation towards the clarity that he had previously lacked. Later, Ajahn Chah became an accomplished meditation master in his own right and shared the realization of the Dhamma with all who sought him. The essence of his message was always very simple: to be aware, to cling to nothing, to let go of everything and surrender to the natural way of things. Ajahn Chah's teaching, whose style was simple and, at the same time, profound, especially attracted many Westerners, and so in 1975 he founded Wat Pah Nanachat, a monastery especially dedicated to the practice of many Westerners who wanted to do so at his side. In 1979 he founded the first branch of this monastery in Europe, more specifically, in Sussex, England through his Western-born disciple-masters (among them, Ajaan Sumedho, who is currently in charge of the Amaravati Buddhist Monastery in England). Today, there are branches of this monastery in other parts of Europe, Australia and New Zealand. Ajahn Chah died in January 1992 after a long illness.

Visitas de varios monjes en invierno

Durante los meses de invierno de 2024, el monasterio recio la visita de varios monasticos.

En Diciembre vino Ajahn Nanarato

En Noviembre tuvo la visita de Ajahn Narindo con su drone, junto con Ajahn Nanasanti y tahn polaco.

La monja Ajahn Candasiri imparte un retiro de meditacion

Es un día muy significativo despues de blablabla

Nem bem teve seis anos deram água num chocalho pra elee Macunaíma principiou falando como todos. E pediu pra mãe que largasse da mandioca ralando na cevadeira e levasse elepassar no mato. A mãe não quis porque não podia largar da mandioca não. Macunaíma choramingou dia inteiro. Denoite continuou chorando. No outro dia esperou com o olho esquerdo dormindo que a mãe principiasse o trabalho. Então pediu pra ela que largasse de tecer o paneiro de guarumá-membeca e levasse eleno mato passear. A mãe não quis porque não podia largar o paneiro não. E pediu pranora, companheira de Jiguê que levasse o menino. A companheira de Jiguê era bem moça e chamava Sofará. Foi se aproximando ressabiada porém desta vez Macunaíma ficou muito quieto sem botar a mão na graça de ninguém. A moça carregou o piá nas costas e foi até o pé de aninga na beira do rio. A água parará pra inventar um ponteio de gozo nas folhas do javari. O longe estava bonito com muitos biguás e biguatingasavoandona estrada do furo. A moça botou Macunaíma na praia porém ele principiou choramingando, que tinha muita formiga!... e pediu pra Sofará que o levasse até o derrame do morro lá dentro do mato, a moça fez. Mas assim que deitou o curumim nas tiriricas, tajás e trapoerabas daserrapilheira, ele botou corpo num átimo e ficou um príncipe lindo. Andaram por lá muito.

3 May. Bistritz.--Left Munich at 8:35 P.M., on 1st May, arriving at Vienna early next morning; should have arrived at 6:46, but train was an hour late. Buda-Pesth seems a wonderful place, from the glimpse which I got of it from the train and the little I could walk through the streets. I feared to go very far from the station, as we had arrived late and would start as near the correct time as possible.

It was on the dark side of twilight when we got to Bistritz, which is a very interesting old place. Being practically on the frontier--for the Borgo Pass leads from it into Bukovina--it has had a very stormy existence, and it certainly shows marks of it. Fifty years ago a series of great fires took place, which made terrible havoc on five separate occasions. At the very beginning of the seventeenth century it underwent a siege of three weeks and lost 13,000 people, the casualties of war proper being assisted by famine and disease.

When is used by the command-liner is the amigo of the dtermination

then

Primer any de Paññāgiri

Apoyo de Portugal

Durante los primeros meses de 2025 el monasterio recibio la visita de los monjes de sumedharama.

Enero- Ajahn Gavesako y Ajahn Thanavaro.

Febrero- Ajahn Dhammiko y Tahn Varabho

Marzo- Ajahn Vajiro

Abril- Ajahn Appamado y Tahn Varabho preparan la bienvenida a Ajahn Nanadassano como abad del monasterio
blablabla

Nem bem teve seis anos deram água num chocalho pra elee Macunaíma principiou falando como todos. E pediu pra mãe que largasse da mandioca ralando na cevadeira e levasse ele passear no mato. A mãe não quis porque não podia largar da mandioca não. Macunaíma choramingou dia inteiro. Denoite continuou chorando. No outro dia esperou com o olho esquerdo dormindo que a mãe principiasse o trabalho. Então pediu pra ela que largasse de tecer o paneiro de guarumá-membeca e levasse eleno mato passear. A mãe não quis porque não podia largar o paneiro não. E pediu pranora, companheira de Jiguê que levasse o menino. A companheira de Jiguê era bem moça e chamava Sofará. Foi se aproximando ressabiada porém desta vez Macunaíma ficou muito quieto sem botar a mão na graça de ninguém. A moça carregou o piá nas costas e foi até o pé de aninga na beira do rio. A água parará pra inventar um ponteio de gozo nas folhas do javari. O longe estava bonito com muitos biguás e biguatingasavoandona estrada do furo. A moça botou Macunaíma na praia porém ele principiou choramingando, que tinha muita formiga!... e pediu pra Sofará que o levasse até o derrame do morro lá dentro do mato, a moça fez. Mas assim que deitou o curumim nas tiriricas, tajás e trapoerabas daserrapilheira, ele botou corpo num átimo e ficou um príncipe lindo. Andaram por lá muito.

Support of Portugal

Retiro dirigido por Ajahn Kongrit

Durante los primeros meses de 2025 el monasterio recibio la visita de los monjes de sumedharama.

Enero- Ajahn Gavesako y Ajahn Thanavaro.

Febrero- Ajahn Dhammiko y Tahn Varabho

Marzo- Ajahn Vajiro

Abril- Ajahn Appamado y Tahn Varabho preparan la bienvenida a Ajahn Nanadassano como abad del monasterio

blablabla

Nem bem teve seis anos deram água num chocalho pra elee Macunaíma principiou falando como todos. E pediu pra mãe que largasse da mandioca ralando na cevadeira e levasse ele passear no mato. A mãe não quis porque não podia largar da mandioca não. Macunaíma choramingou dia inteiro. Denoite continuou chorando. No outro dia esperou com o olho esquerdo dormindo que a mãe principiasse o trabalho. Então pediu pra ela que largasse de tecer o paneiro de guarumá-membeca e levasse eleno mato passear. A mãe não quis porque não podia largar o paneiro não. E pediu pranora, companheira de Jiguê que levasse o menino. A companheira de Jiguê era bem moça e chamava Sofará. Foi se aproximando ressabiada porém desta vez Macunaíma ficou muito quieto sem botar a mão na graça de ninguém. A moça carregou o piá nas costas e foi até o pé de aninga na beira do rio. A água parará pra inventar um ponteio de gozo nas folhas do javari. O longe estava bonito com muitos biguás e biguatingasavoandona estrada do furo. A moça botou Macunaíma na praia porém ele principiou choramingando, que tinha muita formiga!... e pediu pra Sofará que o levasse até o derrame do morro lá dentro do mato, a moça fez. Mas assim que deitou o curumim nas tiriricas, tajás e trapoerabas daserrapilheira, ele botou corpo num átimo e ficou um príncipe lindo. Andaram por lá muito.

Retreat of Ajahn Kongrit

Sonkran - Fin de anho thailandes

El Songkran (tailandès: สงกรานต์; pronunciat [sŏŋ.krā:n])[1] és la festa de l'any nou de Tailàndia. L'any nou tailandès se celebra el 13 d'abril, tot i que s'estén al 14 i 15 d'abril. El terme "Songkran" deriva del sànscrit saṃkrānti (Devanāgarī: संक्रान्ति),[2] literalment "pas astrològic", que significa transformació o canvi. La paraula s'ha pres prestada de Makar Sankranti,[3] el nom d'un festival hindú de la collita celebrat a l'Índia al gener per marcar l'arribada de la primavera. Coincideix amb l'Àries astrològic[4] i amb l'any nou de molts calendaris del sud i sud-est d'Àsia. Està correlacionat amb el calendari solar budista-induïst...

A Tailàndia

El songkran és fresc en tradicions simbòliques des del matí. Visitar temples locals i oferir menjar als monjos budistes són pràctiques usuals. En aquesta ocasió específica, abocar aigua sobre estàtues de Buda és un ritual icònic. Representa la purificació i el rentar-se a si mateix dels pecats i de la mala sort.[4] Com a festival d'unitat, els emigrants solen tornar a casa dels seus familiars.[4] Com a senyal de respecte, els joves solen abocar aigua sobre els palmells de les mans dels ancians. Reverenciar els ancestres és també una part important del songkran.

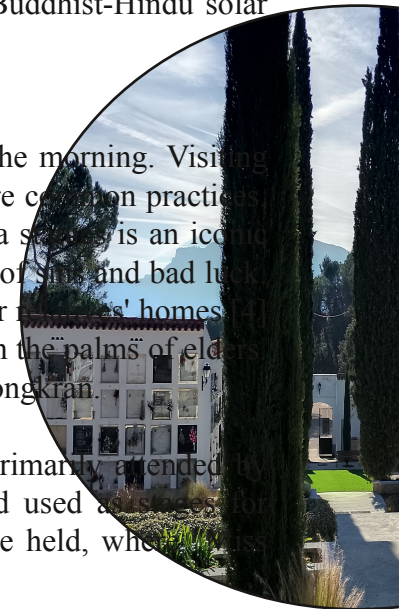
Songkran és famós pels festivals de l'aigua, en què sol participar principalment la gent jove. Es tanquen els principals carrers al trànsit i es fan servir com a escenari de batalles d'aigua. Es duen a terme desfilades de vestits típics tailandesos, on es corona a "Miss Songkran".[5]

Songkran (Thai: สงกรานต์; pronounced [sŏŋ.krā n])[1] is the Thai New Year's festival. Thai New Year is celebrated on 13 April, although it extends to 14 and 15 April. The term "Songkran" is derived from the Sanskrit saṃkrānti (Devanāgarī: संक्रान्ति),[2] literally "astrological step", meaning transformation or change. The word is borrowed from Makar Sankranti,[3] the name of a Hindu harvest festival celebrated in India in January to mark the arrival of spring. It coincides with astrological Aries[4] and with the new year in many South and Southeast Asian calendars. It is correlated with the Buddhist-Hindu solar calendar...

In Thailand

Songkran is fresh in symbolic traditions starting in the morning. Visiting local temples and offering food to Buddhist monks are common practices. On this specific occasion, pouring water over Buddha statues is an iconic ritual. It represents purification and cleansing oneself of sins and bad luck. [4] As a festival of unity, migrants often return to their hometowns. As a sign of respect, young people often pour water on the palms of elders. Reverence for ancestors is also an important part of Songkran.

Songkran is famous for water festivals, which are primarily attended by young people. Main streets are closed to traffic and used as arenas for water fights. Parades in traditional Thai costumes are held, where "Miss Songkran" is crowned.[5]

PAÑÑĀGIRI MONASTERY | 13.04.2025 | AIGUAFREDA | SPAIN

Primer any de Paññāgiri

Vassa Entrando el periodo de Lluvias

Rains retreat

Normalmente en Asia , las lluvias pertenecen a los meses de Julio, Agosto y Septiembre cuando los monjes no son permitidos de andar en tudong.
Ajahn Nanadassano, Ajahn Dipako y Tahn Varabho determinan vassa el dia 10 de Julio de 2025. Tahn Varabho llega al monasterio mas chupado que la pipa de un indio debido a su tudong desde Malaga

2 112343 076900